EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 13.10.2022
COM(2022) 519 final

2022/0321 (NLE)

Návrh

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ RADY,

kterým se mění rozhodnutí 2007/441/ES, kterým se Italské republice povoluje použít opatření odchylující se od čl. 26 odst. 1 písm. a) a článku 168 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

Podle čl. 395 odst. 1 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty[1] („směrnice o DPH“) může Rada na návrh Komise jednomyslně povolit kterémukoli členskému státu, aby uplatňoval zvláštní opatření odchylující se od uvedené směrnice, jejichž cílem je zjednodušit postup výběru DPH nebo zabránit určitým druhům daňových úniků nebo vyhýbání se daňovým povinnostem.

Dopisem, který Komise zaevidovala dne 19. dubna 2022, požádala Itálie o prodloužení odchylky od čl. 26 odst. 1 písm. a) a článku 168 směrnice o DPH, kterou v současné době uplatňuje. Komise si dne 2. května 2022 vyžádala další informace a Itálie požadované vysvětlení poskytla dne 1. června 2022.

Itálie žádá o povolení nadále uplatňovat odchylku od článku 168 směrnice o DPH, která dovoluje omezit nárok na odpočet DPH na vstupu na 40 % v případě výdajů spojených se silničními motorovými vozidly, která nejsou využívána výhradně pro účely podnikání. Itálie dále žádá o povolení nadále uplatňovat odchylku od čl. 26 odst. 1 písm. a) stejné směrnice, která dovoluje osvobodit od DPH používání vozidel, která jsou součástí obchodního majetku osoby povinné k dani, pro soukromé účely, vztahuje-li se na tato vozidla omezení nároku na odpočet.

O této žádosti Itálie Komise v souladu s čl. 395 odst. 2 směrnice o DPH informovala ostatní členské státy dopisem ze dne 23. června 2022. Dopisem ze dne 24. června 2022 Komise Itálii oznámila, že má k dispozici všechny údaje, které považuje za nezbytné k posouzení žádosti.

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Uplatnění nároku na odpočet daně může být obtížné, pokud je možné používat zboží pro soukromé nebo podnikatelské účely bez rozdílu. Určení poměru použití pro soukromé a podnikatelské účely může být v takových případech složité a provádění kontrol, jež mají tento poměr potvrdit, může způsobit značné obtíže a byrokracii jak daňovým orgánům, tak osobám povinným k dani. Navíc by to mohlo vést k časově náročným a nákladným sporům. Ověřit skutečné používání vozidel je v praxi někdy dokonce nemožné, což může vést k podvodům (nebo pokusům o podvod) v oblasti DPH (např. nespolehlivému vedení záznamů), a tedy ke snížení příjmů z DPH.

V Itálii existují především malé společnosti (94,7 % italských podniků jsou mikropodniky) a většina služebních automobilů v provozu je vlastněna právě těmito podniky. Skutečnost, že tato vozidla jsou používána při výkonu běžné podnikatelské činnosti, nevylučuje jejich soukromé použití. V takové situaci, kdy jsou tato vozidla do určité míry používána pro soukromé účely, se používání pro soukromé účely zatíží DPH. V italských podmínkách, kde téměř celou hospodářskou strukturu tvoří mikropodniky, by pracovní zátěž spojená s posuzováním a ověřováním rozdělení použití pro soukromé a podnikatelské účely vyžadovala nepřiměřeně vysoké výdaje, včetně výdajů vyplývajících z nutnosti vést podrobnou dokumentaci.

Z těchto důvodů bylo Itálii povoleno uplatňovat odchylku od článku 168 směrnice o DPH, která dovolovala omezit nárok na odpočet DPH na 40 %, pokud jde o koupi vozidla, včetně zakázek na montáž a podobných výdajů, výroby, pořízení uvnitř Společenství, dovozu,

[1] Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1.

leasingu nebo pronájmu, úpravy, opravy nebo údržby a výdajů na dodávky nebo služby provedené v souvislosti s těmito vozidly a jejich použitím, včetně maziv a paliva, za předpokladu, že příslušné vozidlo není používáno výlučně pro podnikatelské účely. Tato zvláštní opatření se vztahují na všechna motorová vozidla kromě zemědělských nebo lesnických traktorů běžně používaná pro přepravu osob nebo zboží po silnici, jejichž nejvyšší celková hmotnost nepřekračuje 3,5 tuny a jež mají méně než devět sedadel, včetně sedadla řidiče.

Itálii je také povoleno uplatňovat odchylku od čl. 26 odst. 1 písm. a) směrnice o DPH, která dovoluje osvobodit od DPH používání vozidel, která jsou součástí obchodního majetku osoby povinné k dani, pro soukromé účely, vztahují-li se na tato vozidla výše uvedená zvláštní opatření.

Výše uvedené odchylky Rada poprvé povolila rozhodnutím 2007/441/ES ze dne 18. června 2007[2], a to do dne 31. prosince 2010. Následně byly tyto odchylky na žádost Itálie čtyřikrát prodlouženy: prováděcím rozhodnutím Rady 2010/748/EU ze dne 29. listopadu 2010[3] byly prodlouženy na období ode dne 1. ledna 2011 do dne 31. prosince 2013; prováděcím rozhodnutím Rady 2013/679/EU ze dne 15. listopadu 2013[4] na období ode dne 1. ledna 2014 do dne 31. prosince 2016; prováděcím rozhodnutím Rady (EU) 2016/1982 ze dne 8. listopadu 2016[5] na období ode dne 1. ledna 2017 do dne 31. prosince 2019 a naposledy prováděcím rozhodnutím Rady (EU) 2019/2138 ze dne 5. prosince 2019 na období ode dne 1. ledna 2020 do dne 31. prosince 2022[6].

Stávající žádost Itálie o prodloužení zvláštních opatření do dne 31. prosince 2025 se zakládá na stejných důvodech, jako byly důvody uvedené v předchozích žádostech. Žádost a informace, které Itálie poskytla dne 1. června 2022, obsahují vysvětlení procentního omezení uplatňovaného na nárok na odpočet daně.

Jelikož má zvláštní opatření pozitivní vliv na administrativní zátěž jak pro daňové poplatníky, tak pro daňové orgány, navrhuje se prodloužení stávající odchylky povolit. K jakékoli další žádosti o prodloužení by měla být přiložena řádně odůvodněná zpráva, která přezkoumá nezbytnost a účinnost zvláštních opatření, jakož i přezkum procentního podílu uplatňovaného pro období ode dne 1. ledna 2023 do předložení žádosti a tato žádost by měla být zaslána Komisi do dne 31. března 2025.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Obdobná zvláštní opatření ve vztahu k nároku na odpočet, třebaže ve výši 50 %, byla povolena i jiným členským státům[7].

---

2 Úř. věst. L 165, 27.6.2007, s. 33.
3 Úř. věst. L 318, 4.12.2010, s. 45.
4 Úř. věst. L 316, 27.11.2013, s. 37.
5 Úř. věst. L 305, 12.11.2016, s. 30.
6 Úř. věst. L 324, 13.12.2019, s. 7.
7 Například: prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2021/1997 ze dne 15. listopadu 2021, kterým se mění prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2018/1994, kterým se Chorvatsku povoluje zavést zvláštní opatření odchylující se od čl. 26 odst. 1 písm. a) a článku 168 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 408, 17.11.2021, s. 1); prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2020/1262 ze dne 4. září 2020 o změně prováděcího rozhodnutí 2012/232/EU, kterým se Rumunsku povoluje použít opatření odchylující se od čl. 26 odst. 1 písm. a) a článku 168 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 296, 10.9.2020, s. 6); prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2018/1493 ze dne 2. října 2018, kterým se Maďarsku povoluje zavést zvláštní opatření odchylující se od čl. 26 odst. 1 písm. a) a článků 168 a 168a směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané

Článek 176 směrnice o DPH stanoví, že Rada rozhodne o tom, z jakých výdajů nelze DPH odpočíst. Než tak učiní, povoluje se členským státům, aby si zachovaly výjimky, které byly v platnosti podle jejich vnitrostátních předpisů ke dni 1. ledna 1979. Na tomto základě existuje řada ustanovení „status quo“, která omezují právo na odpočet DPH u podnikových motorových vozidel[8].

Předchozí iniciativy, jejichž cílem bylo stanovit pravidla pro určení kategorií výdajů podléhajících omezení nároku na odpočet, se neosvědčily[9]. Dokud nebudou tato pravidla harmonizována na úrovni EU, budou zvláštní opatření jako toto stávající opatření považována za odůvodněná.

Navrhovaná opatření jsou proto v souladu s ustanoveními směrnice o DPH.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Toto opatření je v souladu se sdělením Komise ze dne 15. července 2020 – Akční plán pro spravedlivé a jednoduché zdanění podporující strategii oživení[10], v němž se zdůrazňuje, že je třeba podporovat podniky, které se potýkají s administrativní složitostí a jejichž náklady na dodržování předpisů jsou úměrně podstatně vyšší, což je zejména případ malých a středních podniků. Opatření je rovněž v souladu s pracovním programem Komise na rok 2017[11], který zdůrazňuje potřebu zjednodušit pravidla DPH pro menší podniky.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právní základ**

Článek 395 směrnice o DPH.

- **Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)**

Itálie sama nemůže platnost zvláštních opatření prodloužit. Zásah Komise je nezbytný pro předložení návrhu Radě, která může Itálii povolit, aby zvláštní opatření prodloužila.

- **Proporcionalita**

Toto rozhodnutí se týká povolení udělovaného členskému státu na základě jeho vlastní žádosti a nezakládá žádnou povinnost.

Vzhledem k omezené oblasti působnosti odchylky je zvláštní opatření úměrné sledovanému cíli, kterým je zjednodušení výběru daní a boj proti určitým druhům daňových úniků či vyhýbání se daňovým povinnostem. Zejména s ohledem na možnost, že by podniky podhodnocovaly svoji povinnost k odvodu daně, a na zátěž, jakou představuje kontrola údajů

---

hodnoty (Úř. věst. L 252, 8.10.2018, s. 44); prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2017/1854 ze dne 10. října 2017 kterým se mění prováděcí rozhodnutí 2014/797/EU, kterým se Estonské republice povoluje uplatňovat opatření odchylující se od čl. 26 odst. 1 písm. a) a článků 168 a 168a směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 265, 14.10.2017, s. 17).

8 Viz seznam sestavený Madeleine Merkxovou (2018), *VAT deduction and member state sovereignty: (still) a good idea?*, World Journal of VAT/GST Law, 7:2, 53-75, DOI: 10.1080/20488432.2018.1550163.

9 KOM(2004) 728 v konečném znění – návrh směrnice Rady, kterou se mění směrnice 77/388/EHS s cílem zjednodušit povinnosti týkající se DPH (Úř. věst. C 24, 29.1.2005, s. 10), stažen dne 21. května 2014 (Úř. věst. C 153, 21.5.2014, s. 3).

10 Sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě – Akční plán pro spravedlivé a jednoduché zdanění podporující strategii oživení (COM(2020) 312 final).

11 Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o pracovním programu Komise na rok 2017 (COM(2016) 710 final).

o kilometráži pro daňové orgány, by omezení odpočtů na 40 % zjednodušilo postup výběru DPH a zabránilo daňovým únikům, ke kterým by mohlo docházet například v důsledku nesprávného vedení záznamů.

- **Volba nástroje**

Navrhovaným nástrojem je prováděcí rozhodnutí Rady.

Použití rozhodnutí Rady odpovídá požadavku v článku 395 směrnice o DPH, podle kterého je odchylka od společných pravidel pro DPH možná pouze v případě, že ji jednomyslně schválí Rada na návrh Komise.

V tomto případě se rozhodnutí týká pouze Itálie. Použití rozhodnutí je proto oprávněné, neboť takový nástroj může být určen jednotlivému členskému státu a je závazný pouze pro tento členský stát.

Volba prováděcího aktu je odůvodněná, neboť aktivuje možnost otevřenou podle článku 395 směrnice o DPH.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Neproběhly žádné konzultace se zúčastněnými stranami. Tento návrh se zakládá na žádosti předložené Itálií a týká se pouze tohoto konkrétního členského státu.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Nebylo třeba využít externích odborných konzultací.

- **Posouzení dopadů**

Cílem návrhu je zjednodušit postup pro výběr DPH a zabránit daňovým únikům. Má proto potenciálně pozitivní dopad jak na podniky, tak na správní orgány. Dané odchylky Itálie označila za nejvhodnější řešení. Opatření jsou srovnatelná s jinými odchylkami, které byly v minulosti i současnosti uděleny dalším členským státům.

- **Účelnost právních předpisů a zjednodušení**

Zvláštní opatření přispívají ke zjednodušení povinností týkajících se dodržování předpisů a ke snížení administrativní zátěže pro osoby povinné k dani, zejména v odvětví malých a středních podniků, a pro daňovou správu. Výrazně snižují obtíže spojené s ověřováním správnosti odpočtů DPH na vstupu, což často vede k nákladným a časově náročným správním a soudním sporům.

Návrh nemá žádné důsledky v oblasti informačních a komunikačních technologií (IKT).

- **Základní práva**

Návrh nemá žádné dopady na ochranu základních práv.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nebude mít negativní důsledky pro rozpočet EU. Cílem návrhu je povolit Itálii, aby i nadále omezovala nárok na odpočet u některých vozidel a souvisejících výdajů v období

2023–2025.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a způsoby monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Návrh obsahuje ustanovení o skončení platnosti ke dni 31. prosince 2025.

Pokud by Itálie zvažovala další prodloužení odchylek po roce 2025, měla by Komisi nejpozději do dne 31. března 2025 předložit žádost o prodloužení spolu se zprávou obsahující přezkum uplatňovaného procentního omezení.

2022/0321 (NLE)

Návrh

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ RADY,

kterým se mění rozhodnutí 2007/441/ES, kterým se Italské republice povoluje použít opatření odchylující se od čl. 26 odst. 1 písm. a) a článku 168 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty[1], a zejména na čl. 395 odst. 1 první pododstavec uvedené směrnice,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Článek 168 směrnice 2006/112/ES stanoví nárok osoby povinné k dani na odpočet daně z přidané hodnoty („DPH“) vyměřené na zboží a služby, jež jsou použity pro účely jejích zdaněných plnění. Podle ustanovení čl. 26 odst. 1 písm. a) uvedené směrnice se použití obchodního majetku pro soukromé použití osoby povinné k dani nebo pro použití jejích zaměstnanců, popřípadě obecněji řečeno k jiným účelům než pro účely jejího podnikání, považuje za poskytnutí služby za úplatu.

(2) Rozhodnutí Rady 2007/441/ES[2] povoluje Itálii omezit nárok na odpočet DPH podle článku 168 směrnice 2006/112/ES na 40 %, pokud jde o koupi určitých silničních motorových vozidel, včetně zakázek na montáž a podobných výdajů, výroby, pořízení uvnitř Společenství, dovozu, leasingu nebo pronájmu, úpravy, opravy nebo údržby a souvisejících výdajů, včetně výdajů na maziva a paliva, za předpokladu, že příslušné vozidlo není používáno výlučně pro podnikatelské účely. V případě vozidel, na něž se vztahuje uvedené omezení na 40 %, Itálie požaduje, aby osoby povinné k dani nepovažovaly využívání vozidel, která jsou součástí obchodního majetku osoby povinné k dani, pro soukromé účely jako s poskytnutím služby za úplatu podle čl. 26 odst. 1 písm. a) směrnice 2006/112/ES.

(3) Platnost rozhodnutí 2007/441/ES skončí dne 31. prosince 2022.

(4) Dopisem, který Komise zaevidovala dne 19. dubna 2022, požádala Itálie o povolení nadále uplatňovat zvláštní opatření povolená prováděcím rozhodnutím 2007/441/ES (dále jen „zvláštní opatření“) až do dne 31. prosince 2025.

(5) Dopisem ze dne 2. května 2022 si Komise vyžádala další informace a Itálie požadované informace poskytla dopisem ze dne 1. června 2022.

---

[1] Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1.

[2] Rozhodnutí Rady 2007/441/ES ze dne 18. června 2007, kterým se Italské republice povoluje použít opatření odchylující se od čl. 26 odst. 1 písm. a) a článku 168 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 165, 27.6.2007, s. 33).

(6) Na žádost Komise Itálie poskytla vysvětlení ohledně procentního omezení uplatňovaného na nárok na odpočet daně. Itálie uvádí, že míra ve výši 40 % je i nadále opodstatněná. Itálie ve své žádosti rovněž uvádí, že pozastavení uplatňování povinnosti odvést DPH z užívání motorového vozidla pro soukromé použití, pokud toto vozidlo podléhalo uvedenému omezení, je i nadále nezbytné k zamezení dvojího zdanění. Dále uvádí, že uvedená zvláštní opatření lze odůvodnit potřebou zjednodušit postup výběru DPH a zabránit daňovým únikům v důsledku nesprávného vedení záznamů a nepravdivých daňových prohlášení.

(7) Komise o žádosti, kterou Itálie podala, informovala ostatní členské státy v souladu s čl. 395 odst. 2 druhým pododstavcem směrnice 2006/112/ES dopisem ze dne 23. června 2022. Dopisem ze dne 24. června 2022 Komise Itálii oznámila, že má k dispozici všechny údaje nezbytné k posouzení žádosti.

(8) Uplatňování zvláštních opatření bude mít na celkovou výši daňových příjmů Itálie vybíraných ve fázi konečné spotřeby pouze zanedbatelný dopad a nebude mít nepříznivý dopad na vlastní zdroje Unie pocházející z DPH.

(9) Je proto vhodné prodloužit dobu platnosti povolení stanovenou v rozhodnutí Rady 2007/441/ES. Prodloužení doby platnosti povolení by mělo být časově omezeno, aby bylo možné zhodnotit jeho účinnost a odůvodněnost procentního omezení uplatňovaného na nárok na odpočet DPH.

(10) Itálii by proto mělo být povoleno dále uplatňovat odchylku až do dne 31. prosince 2025.

(11) Itálie by mohla mít za to, že zvláštní opatření jsou nezbytná i po skončení platnosti rozhodnutí Rady 2007/441/ES. Aby se zajistilo včasné posouzení žádosti o prodloužení platnosti povolení stanoveného v uvedeném rozhodnutí, je nezbytné stanovit požadavky na takovou žádost.

(12) Rozhodnutí Rady 2007/441/ES by mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Rozhodnutí 2007/441/ES se mění takto:

1) článek 6 se nahrazuje tímto:

„*Článek 6*

Italská republika může požádat o prodloužení platnosti povolení stanoveného tímto rozhodnutím do dne 31. března 2025. Tato žádost musí být předložena Komisi a doplněna zprávou, která obsahuje přezkum procentního omezení uplatňovaného na nárok na odpočet DPH na základě tohoto rozhodnutí.“;

2) článek 7 se nahrazuje tímto:

„*Článek 7*

Toto rozhodnutí pozbývá platnosti dne 31. prosince 2025.“

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Italské republice.

V Bruselu dne

Za Radu
předseda/předsedkyně